

ΟΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΡΟΥΑΝΤΑΣ

Τίς δυσχέρειες τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου περιγράφει ἀδρότατα ὁ Μεγάλος Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος. «ἔκανα πολλές κοπιαστικές ὁδοιπορίες, διάβηκα ἐπικίνδυνα ποτάμια, κινδύνεψα ἀπό ληστές, κινδύνεψα ἀπό τοὺς ὁμογενεῖς μου Ἰουδαίους, κινδύνεψα ἀπό τοὺς ἐθνικούς. Πέρασα κινδύνους σέ πόλεις, κινδύνους σέ ἐρημιές, κινδύνους στά θάλασσα, κινδύνεψα ἀπό ἀνθρώπους πού ὑποκρίνονταν τοὺς ἀδερφούς. Κόπιασα καί μόχθησα πολύ, ξαγρύπνησα πολλές φορές, πείνασα, δίψασα, πολλές φορές μοῦ ἔλειψε ἐντελῶς τό φαγητό, ξεπάγιαζα καί δέν εἶχα ροῦχα νά φορέσω. Ἐκτός ἀπό τά ἄλλα εἶχα καί τήν καθημερινή πίεση τῶν ἐχθρῶν μου καί τή φροντίδα γιά ὅλες τίς ἐκκλησίες»(Β΄Κορ.11, 23-28) .

Θυμᾶμαι, ὅταν ἦταν γιά νά μποῦμε πρώτη φορά στήν Ἀλβανία ρώτησα τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Ἀναστάσιο, τί χρειάζεται γιά νά προετοιμασθῶ γιά τήν ἀποστολή αὐτή μοῦ εἶπε μελέτησε τά κεφάλαια 4,5,6 τῆς Β΄πρός Κορινθίους.

«με κάθε τρόπο συσταίνουμε τον εαυτό μας ως υπηρέτες του Θεοῦ: με τη μεγάλη υπομονή μας, με τις θλίψεις, με τις δυσχέρειες, τις στενοχώριες, τις κακοποιήσεις, τις φυλακίσεις, τις εναντίον μας εξεγέρσεις, τις ταλαιπωρίες, τις αγρύπνιες, την πείνα...Δοκιμάζουμε δόξα και ατίμωση, δυσφήμιση και έπαινο. Μας θεωρούν λαοπλάνους, και όμως λέμε την αλήθεια· μας αγνοούν και όμως γινόμαστε γνωστοί· φτάνουμε στο θάνατο, και να που ζούμε· μας βασανίζουν, αλλά δεν πεθαίνουμε· μας προξενούν στενοχώριες κι όμως πάντοτε χαιρόμαστε· είμαστε φτωχοί, κάνουμε όμως πολλούς να πλουτίσουν· τίποτα δεν έχουμε και τα πάντα κατέχουμε» (Β΄Κορ. 6, 4-10).

Ὅμως ὅλα αὐτά ὑπάρχουν γιά νά φανεῖ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Νά φανεῖ ὅτι ὅποια πρόοδος γίνεται δέν εἶναι ἀπό τίς ἀδύναμες δικές μας δυνάμεις ἀλλά ἀπό τήν δύναμη τοῦ Θεοῦ. Καί ἐκεῖνος πού ἐπιτρέπει νά δοκιμασθοῦμε, γιά νά μήν “περιφανευόμαστε”, μᾶς δίνει καί τήν λύτρωση. Αὐτός πού μᾶς ἐπιτρέπει τό Σταυρό μᾶς δίνει καί τήν ἀνάσταση.

“έτσι γίνεται φανερό πως η υπερβολική αξία του θησαυροῦ αυτού προέρχεται ἀπό το Θεό κι ὄχι ἀπό μας. Αν και μας πιέζουν ἀπό παντού, δε μας καταβάλλουν. Βρισκόμαστε σε ἀδιέξοδο, ἀλλά δέν ἀπελπίζομαστε. Μας καταδιώκουν, ο Θεός ὁμως δε μας εγκαταλείπει. Μας ρίχνουν κάτω, μα δε χάνουμε τον αγώνα. Συνεχῶς υποφέρουμε σωματικά μετέχοντας ἔτσι στο θάνατο του Κυρίου Ἰησοῦ, γιά νά φανερωθεῖ στο πρόσωπό μας ἡ ζωή του ἀναστημένου Ἰησοῦ. Δηλαδή εἴμαστε ζωντανοί, ἀλλά ἐκθέτουμε συνεχῶς τον εαυτό μας στο θάνατο γιά χάρη του Ἰησοῦ, ὥστε νά φανερωθεῖ στο θνητό μας σῶμα ἡ ζωή του Ἰησοῦ”. (Β΄ Κορ. 4, 7-11).

Ἀπό τό βίο τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου μάθαμε, ὅτι ἡ Ἱεραποστολή εἶναι “ἄρση Σταυροῦ”. Πῶς οἱ δύο Ἅγιοι πῆγαν στήν Κεντρική Εὐρώπη γιά τόπν φωτισμό καί ἐκχριστιανισμό τῶν Σλάβων καί κατέλειξαν γιά 2,5 χρόνια στίς φυλακές τοῦ Ρέζεμπουργκ.

Καί αὐτό τό ἔχουμε βιώσει προσωπικά καί κατὰ τήν διακονία μας στήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, ἀλλά καί ἀπό τήν πρόσφατη διακονία μας στήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας

καί δυτικῆς Τανζανίας καί ἐδῶ καί ἓνα χρόνο στήν νεοίδρυθεῖσα Ἐπισκοπή τῆς Ρουάντας.

1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ

Ἄς δοῦμε τίς δυσχέρειες ἐκ μέρους μας. Πού ἔχουμε δημιουργήσει ἐμεῖς.

α. Ἡ μοναξιά. Τήν ζήσαμε καί στήν Ἀλβανία καί στήν Ἀφρική τώρα. Δέν ἔχω ἓναν ἄνθρωπο δίπλα μου νά μοιρασθῶ τίς δυσκολίες καί νά ἔχω μιὰ δεύτερη γνώμη. Νά τοῦ πῶ αὐτό πού συμβαίνει καί νά ἀναζητήσω λύση, γιά σοβαρά θέματα. Ἐχω τήν ἀνάγκη νά τά πῶ γιά νά τά ἀκούσω ἐγώ πρῶτα, ἄσχετα μέ τό τί λύση, θά μοῦ προτείνει ὁ ἄλλος. Ἐναν κληρικό, ἓνα Πρωτοσύγκελλο νά ἀναλάβει τά καθημερινά θέματα γιά νά μπορέσω νά ἀσχοληθῶ μέ τά σοβαρά ζητήματα.

β. Ἡ ἔλλειψη στελεχῶν. Μόνος, τί νά κάνεις. Ἐνα ἔμπειρο κληρικό. Ἡθελα ἓνα κληρικό στήν μεγάλη πόλη τῆς Μουάνζας, πού ἔχει 5 ἑκατομύρια. Πρέπει νά πάω 8 ὥρες ταξίδι γιά νά δῶ τίς ἀνάγκες. Ἡ στήν Ρουάντα ἓνα Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο. Ἐνα μηχανικό γιά τά κτιριακά, τό κτίσιμο τῶν ναῶν. Ἐνα γιαντρώ γιά τά θέματα λειτουργία τῶν νοσοκομείων μας. Ἐναν ἐκπαιδευτικό γιά τά σχολικά θέματα. Ἐνα γεωπόνο γιά τήν ἀξιοποίηση τῶν κτημάτων. Κυριῶς χρειάζονται στήν ἀρχή μέχρι κανεῖς νά δημιουργήσει δικά του μόνιμα τοπικά στελέχη.

γ. Ἡ φτώχεια μας. Ἡ ἔλλειψη μέσων γιά τήν ἀποτελεσματική παρουσία τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Οἱ χαμηλοὶ μισθοὶ τῶν Ἱερέων. Οἱ Ρῶσοι δίνουν τριπλάσιο μισθό στούς Ἱερεῖς. Ἡ ἔλλειψη πόρων γιά τήν ἐνέργεια ναῶν, σχολείων, νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων.

Θά μείνω λίγο σ' αὐτό. Δυστυχῶς ἔχουμε δημιουργήσει μιὰ ἄσχημη νοοτροπία στούς Ἀφρικανούς, πού περιμένουν τά χρήματα ἀπό τόν λευκό, ἀπό τόν Ἐπίσκοπο. Δέν αὐτενεργοῦν. Παλαιότερα ὅσοι εἶχαν σχέση μέ τήν Ἐκκλησία μας ἦταν αὐτοί, πού εἶχαν ἓνα οἰκονομικό συμφέρον. Ἡ γίνονταν ὀρθόδοξοι ἐπειδή τοὺς ἔδιναν ἓνα ροῦχο. Δέν λέω νά εἴμαστε πλούσιοι καί νά μοιράζουμε χρήματα καί ροῦχα καί φαγητά δημιουργώντας ζητιάνους. Τό οἰκονομικό θέμα εἶναι πολύ σοβαρό.

Θυμᾶμαι, τόν μακαριστό Κινσάσας Νικηφόρο, πού μοῦ ἔλεγε, πρόσεχε μήν εἶσθε εὐκολοὶ νά τοὺς δίνεται χρήματα! Μή τοὺς λυπᾶσθε! Ἀπό τήν στιγμή πού θά τοῦ δώσεις τόν κάνεις ζητιάνο καί γίνεσαι δοῦλος του. Ἐξ ἄλλου οἱ Ἀπόστολοι δέν μοίραζαν χρήματα!

Εἶναι μεγάλος ὁ κόπος νά ἀλλάξουμε αὐτή τήν νοοτροπία. Δέν εἶσθε ποιοὶ φτωχοί, δέν εἶσθε λιγότερο ἔξυπνοι ἀπό μᾶς. Καί ἡ Ἑλλάδα δέν εἶναι οὔτε ποιοὶ μεγάλη, οὔτε ποιοὶ πλούσια.

Ὁ μακαριστός Ἀναστάσιος ἠθελε μιὰ ἀνεξάρτητη οἰκονομικά Ἐκκλησία. Ἐλεγε, ἔτσι θά εἶναι ἡ Ἐκκλησία Αὐτοκέφαλη. Γι αὐτό φρόντισε νά κάνει αὐτές τίς ἐπενδύσεις τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων κ. ἄ. Στήν ἀρχή εἶχαμε τά κεριά, μετὰ οἱ φάρμες.

Τό ἴδιο ἔκανε καί ὁ π. Κοσμᾶς ὁ Γρηγοριάτης, πού εἶναι πρότυπο Ἱεραποστόλου καί τό ἔργο του πρότυπο Ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

Στόχος μας αὐτή ἡ αὐτονομία μέ ἐπενδύσεις φωτοβολταϊκά, ἐμφιαλωμένο νερό, φάρμες κ.ἄ.

δ. Ἡ μείωση τῆς Ἱεραποστολικῆς συνείδησης. Ἡ μείωση τῆς Ἱεραποστολικῆς συνείδησης παρατηρεῖται στίς τοπικές παραδοσιακές Ἐκκλησίες, Ἐνορίες, Μοναστήρια, Ἀδελφότητες. Ἡ μείωση τῆς Ἱεραποστολικῆς συνείδησης παρατηρεῖται κυρίως στά ἀνώτερα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας μας, πού δίνουμε σημασία σέ δευτερεύοντα πράγματα. Ἐπί Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου Α΄ ἡ Ἱεραποστολή ἦταν ὑπόθεση τῆς ἴδιας τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν ἱδρυση τοῦ Γραφείου ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, τήν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ “Πάντα τά Ἑθνη” καί τήν λειτουργία τοῦ Κέντρου Ἱεραποστολικῶν Σπουδῶν καί ἡ εἰσαγωγή τοῦ μαθήματος τῆς Ἱεραποστολικῆς στίς Θεολογικές Σχολές. Στήν Ἀθήνα μέ τόν κ. Βουλγαράκη καί στήν Θεσσαλονίκη μέ τόν κ. Βάντζο. Δημιουργία Γραφείων Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς σέ κάθε Μητρόπολη.

Ἔτσι τήν τελευταία 60ετία ἐπιτελέσθηκε ἡ ἐποποιΐα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, πού εἶναι ἡ ἐποποιΐα τοῦ νεώτερου ἑλληνισμοῦ.

Δέν γίνεται ἡ Ἱεραποστολή νά εἶναι ὑπόθεση τῶν λαϊκῶν χριστιανῶν καί Ἱεραποστολικῶν Συλλόγων καί ἡ ὁργανωμένη Ἐκκλησία νά μή νοιάζεται!

Δυστυχῶς δέν μπόρεσε νά γίνει συντονισμός τῶν Ἱεραποστολικῶν προσπαθειῶν γιά καλλίτερο ἀποτέλεσμα.

2. ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ

Υπάρχουν ἐξωτερικές δυσχέρειες πού χρειάζεται νά τίς γνωρίζει κανεῖς γιά νά μπορέσει νά τίς ἀντιμετωπίσει.

α. Ἡ μαγεία. Εἶναι μιά παναφρικανική κατάσταση, πού χρειάζεται προσπάθεια νά ἀπεξαρτηθεῖ ὁ κατηχούμενος πρίν νά βαπτισθεῖ.

Στή μαγεία κυρίως κατεφεύγουν οἱ ἀφρικανοί γιά θέματα υγείας. Δῆθεν παραδοσιακή ἱατρική, ἀλλά στήν πραγματικότητα μαγεία, ὅπως ἐδῶ οἱ ἐναλλακτικές θεραπείες.

Ἡ παρουσία τῶν γιατρῶν στήν Ἀφρική δέν εἶναι μόνο γιά τήν θεραπεία τῶν ἀσθενῶν, ἀλλά καί γιά νά μάθει, ὅταν ἀρρωσταίνει νά πηγαίνει στό γιατρό. Ναί, ἀλλά δέν ἔχει χρήματα γιά ἐξετάσεις, οὔτε γιά φάρμακα.

β. Ἡ πολυγαμία. Διαδεδομένη στούς ἀφρικανούς καί κυρίως στούς μουσουλμάνους. Δέν γίνεται νά κάνουμε ὑποχωρήσεις καί συμβιβασμούς σέ θέματα πίστεως καί ζωῆς. Δέν εἶναι εὐκόλο νά πεῖς σέ ἕνα ἄνδρα κράτα τήν μία, διῶξε τίς ἄλλες πέντε. Ἀμέσως δημιουργεῖται μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα.

Καί τά δύο αὐτά ἐμπόδια εἶναι προσπαθοῦμε νά τά ξεπεράσουμε μέ τήν δημιουργία σχολείων. Νά ἐκπαιδεύσουμε τά παιδιά, τή νεολαία, πού θά ζεῖ γνήσια ὀρθόδοξη ζωή. Γι' αὐτό μαζί μέ τούς ναούς πρέπει νά ἔχουμε.

γ. Ἡ νοστορπία νά περιμένουν μόνο ἀπό τούς λευκοίς. Νά μή κινητοποιεῖται ὁ ἴδιος.

3. ΟΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΡΟΥΑΝΤΑ

Ἡ Ἐκκλησία στήν Ρουάντα ξεκίνησε πρίν 10 χρόνια. Ἔχει 10.000 πιστούς, 8 ἱερεῖς, 2 διακόνους, 4 ὑποδιακόνους, 15 ἑνορίες, 3 κτισμένους ναούς. Εἴχαμε 12 αἵθουσες πού νοικιάζαμε.

Πρῶτος μεγάλος σεισμός, ἡ απόσχιση 6 ἱερέων ἀπό τούς 10 μέ τό Ρωσικό Σχίσμα. Δέλεαρ ὁ αὐξημένος μισθός. Ἐμεῖς 150 δολλάρια, αὐτοί 300 τό μήνα.

Δεύτερος μεγάλος σεισμός, ἕνα σκάνδαλο μέ τόν Ρουμάνο τόν Ἀρχιμανδρίτη πού τά πέταξε παντρεύτηκε μιά ρουαντέζα καί ἔκανε ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

Τρίτος καί σοβαρότερος, τό κλείσιμο τῶν ναῶν καί ἡ ἀπαγόρευση τῶν ἱερέων νά λειτουργοῦν ἀπό τό Κράτος, ἀπό τόν περασμένο Ἰούλιο. Ζητοῦν νά εἶναι κατάλληλοι οἱ Ναοί καί νά εἶναι θεολόγοι οἱ ἱερεῖς.

Ἐγιναν μεγάλες προσπάθειες μέχρι σήμερα. Φτιάχθηκαν οἱ Ναοί. Χειροτονήθηκε ἕνας Θεολόγος ἱερομόναχος. Σπουδάζουν 8 ἱερεῖς Θεολογία στό Κιγκάλι. Στίς 15/1 κάναμε αἶτημα γιά ἔλεγχο καί ἄνοιγμα. Ἦλθε ἡ Ἐπιτροπή τά βρῆκε ὅλα ἐντάξει καί περμιένουμε ἀπό μέρα σέ μέρα τό ἄνοιγμα τῶν Ναῶν. Ἄν μέχρι τέλους τοῦ μήνα μᾶς δώσουν τήν ἄδεια νά ἀνοίξουν οἱ Ναοί, τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας θά λειτουργήσουμε πανηγυρικά μέ τήν παρουσία τοῦ Πατριάρχου μας.

Ἔχουμε μεγάλη ἀγωνία, ἄν θά ξαναβροῦμε τούς χριστιανούς μας. Μήπως ἔχουν φύγει σέ ἄλλα δόγματα.

Μέχρι τότε θέλουμε ἰδιαίτερη προσευχή, ὑπέρ τῆς δοκιμαζομένης Ἐκκλησίας τῆς Ρουάντας.

Καί μόνιμη στήριξη γιά μετά. Γιά νά μπορέσει αὕτη ἡ Ἐκκλησία νά ὀργανωθεῖ καί νά σταθεροποιηθεῖ.

Προτείνω λοιπόν στήν Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Θεσσαλονίκης νά υἱοθετήσῃ τήν Ἐπισκοπή τῆς Ρουάντας.

Οἱ μηνιαῖες ἀνάγκες ἀνέρχονται στίς 5.000€. Ποιό ὕστερα τό πρόγραμμα τῶν παιδιῶν τοῦ δόμου θά φθάσῃ στίς 7.000€.

Πέρα ὅμως ἀπ'αὐτά οἱ ἄμεση ἀνάγκη εἶναι νά ἀναφωνήσουμε *“Ὡς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος μας, πού μᾶς ὁδηγεῖ πάντοτε σέ θριάμβους μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ, καί κάνει μέ τό κήρυγμά μας νά διαδίδεται σάν ἄρωμα παντοῦ ἡ γνώση τοῦ Χριστοῦ”* (Β΄ Κορ. 2, 14).

Εὐγνωμοσύνη στόν Ἅγιο μας Νεκτάριο γιά τήν εὐλογία καί τήν προστασία του καί τό θαῦμα πού ζοῦμε ἀπό τό 1998, πού ὁ Πατριάρχης μας Πέτρος ζήτησε συγγνώμην ἀπό τόν Ἅγιο.

Εὐχαριστίες αὕτη τήν πατρίδα, αὐτό τό λαό, αὕτη τήν Ἐκκλησία γι'αὐτό τό μεγάλο ἄθλο, πού λέγεται διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου *«ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς»*, πού λέγεται Ἐξωτερική Ἱεραποστολή.

Εὐχαριστίες στὸν Ἅγιο Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν εὐαισθησία, τὴν συναντίληψη καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴ βοήθεια καὶ συμπαράσταση.

«Τῷ δέ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰ γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν». (Ἐφ. 3, 20).